

тѣ спомогателны средства, както умственны тѣй и механически, кои-то той е измыслилъ за своя-та мощь. Ако трудности-тѣ на тѣзи задача подавят ума ви, то припомнете си, че астрономъ-тѣ живѣй вынаги и никога не умира. Щомъ стражара напустие служба-та си отъ стражарница-та, тосъ-часъ на негово мѣсто отива другъ и бунтелность-та не са прѣкъсва. Не: астронома никога не умира. Той наченва свои-тѣ изслѣданія на высокы-тѣ връхове на Едемъ; той изучва звѣзды-тѣ прѣдъ дѣлы-тѣ столѣтія на допотошныя животъ. Потона помита отъ земя-та нейны-тѣ жители, тѣхны-тѣ градове и тѣхны-тѣ памятницы; но щомъ буре-та утихва и небе-то блѣсноло съ всичка-та си хубость, отъ върха на гора-та Аваратъ астронома подновява свое-то нескончаемо весенно бдѣніе. Въ Вавилонъ той държи своя-та сгража, и между Египетскы-тѣ жрецы той вдѣхва жагда за священны-тѣ тайнства на звѣзды-тѣ. Равнины-тѣ на Синаръ, храмове-тѣ на Индія, пирамиды-тѣ на Египетъ сж еднакво неговы стражарници. Кога-то наука-та побѣгна въ Гърція, негово-то жилище бѣше въ училища-та на нейны-тѣ философы; и кога-то мракъ покры земя-та въ продълженіе на хыляда години, той продължава своя нескончаемъ трудъ посрѣдъ жежкы-тѣ пустыни на Арабія. Кога-то наука-та изгрѣ въ Европа, астрономъ-тѣ бѣше тамъ, като са трудеше съ Коперника, наблюдаваше заедно съ Тихо, страдаше съ Галилея и тържествуваше съ Кеплера и Ньютонa. Шестъ хыляды години са изминали отъ какъ сж са наченали великы-тѣ изслѣданія. Ный стоимъ на край на този грѣмаденъ періодъ, и, като погледнемъ назадъ прѣзъ дълга-та върволица на изминалы-тѣ години отблѣжвамы съ благодарна гордость послѣдователны-тѣ тържества на наше-то поколѣніе. На срѣдъ пхтя между прѣминало-то и бждѣще-то ный са принасымы назадъ и ставамы свидѣтели на първы-тѣ грубы усилія за обьясненіе на небесны-тѣ явленія; ный можемъ сжщо тѣй да са принесемъ хыляды години напрѣдъ, и макаръ да не можемъ да опрѣдѣлимъ какво ще бжде състояніе-то на астрономическа-та наука въ този далеченъ періодъ, но за едно нѣщо смы увѣрены, че прѣминало-то, настоящее-то и бждѣще-то съставляватъ само една непрѣкъсната верига отъ наблюдения, коя-то съединява всички врѣмена, за астронома, въ едно могуществено **сега**.

Отъ тѣзи сгодна точка на зрѣніе-то, коя-то ный занимавамы днешъ, неще ни бжде трудно да изложимъ велика-та задача до толкъсѣ, до колко-то тя е вече рѣшена и да си съставимъ нѣкое приблизително понятіе за това, що остава да са извърши въ бждѣщи-тѣ вѣкове. Въ изложеніе-то, къмъ кое-то пристѣпвамы, азъ нѣмамъ намѣрніе да прѣдставямъ нѣкои размышленія, или нѣкои резултаты, кои-то сж были достигнаты. На това, ный ще обърнемъ вниманіе-то си по-послѣ. А сега позволете ми просто да истѣкувамъ въпросы-тѣ, кои-то видимо-то небе прѣдлага.

Най-бързо-то разглѣжданіе на небесныя сводъ открыва, че нито единъ прѣдмѣтъ са намѣрва въ покой. Движеніе-то е принадлежнсть на слнще-то, мѣсяца, планеты-тѣ и звѣзды-тѣ. Земя-та, коя-то ный наслѣявамы, една остава неподвижна поне за наши-тѣ чувства.

Първа-та велика задача, коя-то са прѣдставлява на чловѣческыя разумъ, е да са отличи дѣйствително-то движеніе отъ онова, кое-то